

Zürafa ile Tırtıl

Bir varmış, bir yokmuş. Günlerden bir gün,
Bir ağacın altında, uzun boynunu uzatarak
Dallardaki yaprakları yiyen zürafanın
Gözüne bir tırtıl ilişmişti ki,
Ağacın koca gövdesinde ağır ağır ilerliyordu.
Zürafa dayanamayıp seslendi:
Üzöldüm halinize bay tırtıl,
Bunca zahmetle sürünerek
Bir yaprak yiyebilmek niyetiyle
Gececeksin koca ağacın gövdesini
Doğrusu acıdım size.
İyi ki benim uzun boynum var;
İstedğim yapraksa, anında uzanıyorum.
Bay tırtıl cevap verdi:
Benim için üzülmeiniz efendim,
Başımın çaresine bakabilirim.
Az bir zaman sonra
Zürafa başını kaldırdığında,
Ağacın en tepesindeki tırtılı gördü.
Kendisinin dahi ulaşamayacağı
Dallardaki taze yaprakları
Afiyetçe yiyordu.

Üstelik tırtıl günlerce de oradan ayrılmayacaktı.
Zürafa anlamıştı hatasını.
Vardır her canlının kendine göre yeteneği;
O yüzden kimseyi küçümsememeli.
Yılmaz Gürbüz